

1979 ஏப்ரல் 28]

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து: தலைவரவர்களே, “தமிழ்நாடு 1979 ஆம் ஆண்டு உள்ளாட்சி அதிகார மன்றங்கள் சட்டங்கள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 29/1979) நிறைவேற்றப்பெற வேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு நிறைவேற்றப்பெற்றது.

எ. கடன் நிவாரண (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு 1979

* THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY: Sir, I move that the Tamil Nadu Debt Relief (Amendment) Bill *, 1979 (L.A. Bill No. 20 of 1979) be taken into consideration.

By the Tamil Nadu Debt Relief Act, 1976 (President's Act 31 of 1976) permanent relief, by way of liquidation of debts due to pawnbrokers, moneylenders and other non-institutional sources of credit who have been charging usurious rates of interest and indulging in other malpractices was given to the weaker sections of the rural community, who are connected with agricultural production. Accordingly, the debts due to such pawnbrokers, money lenders and other non-institutional sources of credit incurred by the said weaker sections before the date of commencement of that Act were deemed to have been wholly discharged. During the actual working of the Act, however, it has been found necessary that certain changes should be effected in the Act so as to make the intention clear.

I commend the motion for the acceptance of the House.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இதைப்போன்றுதான் அடுத்த மசோதாவும் இருக்கிறது. ஆகவே, இரண்டு மசோதாக்களையும் சேர்த்து விவாதித்துவிட்டு, பிறகு தனித் தனியாக நிறைவேற்றிக் கொள்ளலாம்.

திரு. செ. சிவசாமி: தலைவரவர்களே, இந்த கடன் நிவாரணச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிற காலத்திலே, பின்னிட்ட காலத்திலே வசூல் செய்து கொள்ளலாம் என்ற முறையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தொடர்ச்சியாக கடன் நிவாரணச் சட்டங்களைக் கொண்டு வருகிற காலத்திலே சாதாரண மக்களுக்கு, ஏழை எளிய மக்களுக்கு நாங்கள் கொண்டுவருகிறோம் என்று

* 1979, ஏப்ரல், 17-ம் தேதியிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பெற்றுள்ளது.

[திரு. செ. சிவசாமி]

[1979 ஏப்ரல் 28]

சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் உண்மையில் ஏழை எளிய மக்களின் தொண்டையைப் பிடிக்கும் வகையில் இன்றைக்கு கடன் நிவாரணச் சட்டம் உருவாகியிருக்கிறது. கடன் நிவாரணச் சட்டத்தைக் கொண்டுவருகிற காலத்தில், கடந்த இரண்டாண்டுகளில் தமிழ் நாட்டில் என்ன நடந்திருக்கிறது என்றால் கடன் கொடுத்தவர்களுக்குச் சாதகமாகத்தான் இருக்கிறதே தவிர, கடன்பட்டவர்களுக்கு சாதகமாக இல்லை.

அந்த வகையிலேதான் தமிழ்நாட்டில் மதிப்பிற்குரிய முத்தையா செட்டியார் தலைமையில் கடன் கொடுத்தவர்கள் மாநாடு நடத்தினார்கள். இங்கே வட்டிக்கடைக்காரர்கள் மாநாடு நடக்கிறது. அதில் மாண்புமிகு விரப்பன் அவர்கள்கூட கலந்துகொண்டதாக நான் கேள்விப்படுகிறேன். இந்த அரசாங்கமானது அந்த அளவுக்கு வட்டிக்கடைக்காரர்களுக்கு சாதகமாக இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். வட்டிக் கடைக்காரர்களுக்கு சாதகமாக இருப்பதால்தான் கடன்பட்ட சாதாரண விவசாயிகளுக்கு எந்தவிதமான சலுகையும் கிடைக்காமல் இருக்கிறது. ஏனென்றால் நீண்ட காலமாக வட்டி, முதல் அத்தனையும் சேர்த்து ஒரே காலத்தில் கடனை வசூல் செய்வதற்கு நீங்கள் கதவைத் திறந்திருக்கிறீர்கள். அதனுடைய விளைவு என்ன?

(முற்பகல் 11.10)

சாதாரணத் தமிழகத்தினுடைய மக்கள் இன்றைக்குப் புயலாலும் வெள்ளத்தாலும் பாதிக்கப்பட்டு, நீண்ட வறட்சியின் காரணமாகவும் பாதிக்கப்பட்டு, அதன் காரணமாக, அவர்கள் தாங்கள் வாங்கிய கடனைக் கொடுக்க முடியாமல் இருக்கிறார்கள். சொசைட்டி மூலம் வாங்கிய கடனைக்கூட கட்ட முடியாமல் இருக்கிறார்கள். தொடர்ச்சியாக மூன்றாண்டு காலம் கடன் நிவாரணச் சட்டம் வந்தது. இந்தக் கடனைத் தள்ளிப் படி செய்யவேண்டும் என்ற கோரிக்கை தொடர்ச்சியாக சட்டப் பேரவையின் மூலமாகவும் வெளியிலே இருந்தும் வந்தும் அதைக் சவனிக்காமல் இந்தக் கடன்களை எல்லாம் ஒரே நாளிலேயே வசூல் செய்யக்கூடிய வகையிலே இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள்.

இதற்கு முன்னாலே, “நாங்கள் ஏழை மக்களுக்கு உதவக்கூடிய நிலையிலே கடன் நிவாரணச் சட்டம் கொண்டுவரப்போகிறோம்” என்றெல்லாம் சொல்லப்பட்டதே. ஆனால் இன்றைக்கு ஏழை மக்களுக்கு எந்த அளவுக்குப் பாதகம் செய்ய முடியுமோ அந்த அளவுக்கு பாதகம் செய்து கொண்டிருக்கின்றது இந்த அரசு. கடன் நிவாரணம் என்பதற்குப் பதிலாக அதாவது அந்த மக்களை கடன் சமையிலே இருந்து விடுவிப்பதற்குப் பதிலாக இன்றைக்கு துப்பாக்கியைக் காட்டி அந்த மக்களை அடக்கி ஒடுக்குவதற்குரிய

1979 ஏப்ரல் 28]

[திரு. செ. சிவசுாமி]

ஏற்பாடுகளை இந்த அரசு செய்து கொண்டிருக்கிறது. உண்மையிலேயே இந்த அரசு ஏழை எளிய மக்களுக்கு உதவி செய்யும் முறையிலே காரியங்களைச் செய்யவில்லை. அதற்குப் பதிலாக அந்த மக்களை அதாவது சாதாரண ஏழை மக்களை, விவசாய மக்களை கொடுமைப்படுத்த வேண்டும் என்று நினைத்து அவர்களை அதன பாதாளத்திற்கு அழுத்திக்கொண்டிருக்கின்றது இந்த அரசு. அதற்கு உதாரணத்தான் இன்றைக்கு வட்டிக்கடைக்காரர் மாநாட்டிலே மதிப்பிற்குரிய ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் கலந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இப்போது நான் மீண்டும் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இங்கே இருக்கக்கூடிய நிலைமையிலே ஏற்கெனவே இருந்ததுபோல் 500 ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட கடன்களை வசூல் செய்யலாம். 500 ரூபாய்க்கும் கீழே உள்ள கடன்கள் அத்தனையையும் ரத்து செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வசூலிக்கக்கூடிய கடன்களையும் தவணை முறையிலே சன்னம் சன்னமாக அதாவது 500 ரூபாய்க்கு மேல் உள்ள கடன்களைத் தவணை முறையில், 10 அல்லது 15 தவணைகளில் வசூல் செய்வதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

THIRU R. MARGHABANDU : I am constrained to oppose this Bill. The object with which this Bill has been introduced is to achieve the object of Article 46 of the Indian Constitution. Though it is called a debtor's Bill, it is actually a creditor's Bill. Several provisions have been introduced in Act 40 of 1978, viz., provisions for wiping out of Rs. 500 and below and half of the principal upto Rs. 5,000 and no interest upto Rs. 10,000. Those provisions have been very much utilised by the debtors in very pecuniary circumstances. Those provisions have been taken away. But this Bill is being called as a debtor's Bill. I regret to state that this Government which is said to uphold the policy of benefitting the poor and down-trodden people has taken away that good impression, by the introduction of this Bill. Because this Bill will create an impression in the minds of the people that this Government is not for the weaker sections of the community.

I now come to another aspect. Several Decrees have been passed under Act 40 of 1978. No provision has been made in this Bill with regard to that aspect. What will happen to the Decrees that have been passed? What will happen to the scaling down provisions that has been enacted? No express savings provision has been made in this Bill. So, I request this Government to give at least some clarify over that aspect.

(Thiru R. Marghabandu) [1979 ஏப்ரல் 28]

Then, coming to another point, in the year 1975 Justice C. J. R. Paul has rendered a judgment whereby this Debt Relief Act will be made applicable only to those debts which have been incurred prior to July 1975. Upto this date review has been made with regard to this aspect. No reflection has been shown in this Bill. What will happen to the Decrees that have been passed in pursuance of the Decree and Judgment rendered by his Lordship C. J. R. Paul?

Then, a definition has been given for 'creditor' which includes his heirs, legal representatives and assigns. But such explicit definition is absent so far as the debtor is concerned. This also has to be looked into.

Clause 4 (i) states that this legislation will not apply, if the amount is advanced for the purchase of some articles. At this juncture I would like to make one statement about this aspect of the matter. Most of the agriculturists are borrowing the amounts from commission merchants and others. These people are having agreements in printed forms. Recently, the High Court has rendered a judgment that printed forms—pro-notes written in printed forms—have to be struck down. I request this Government also to adopt that procedure. If any agreement were taken in a printed form that should not be made applicable, and that should also be exempted under this Act.

Then, coming to Clause 4 (k), so far as minors and widows are concerned, even for those who are divorced, according to the recent amendment introduced by the Government, this Act will not apply, if the value of the property owned by them including the principal amount of the debt or debts due, did not exceed ten thousand rupees. Even on the last occasion I made a request. A limit of Rs. 10,000 has been fixed. Even for a plot in a town area, that may be worth more than Rs. 10,000 it is not yielding any income. If a widow or any widow of a Government servant or any lady who has been a divorcee, if she is owning a small plot which is not yielding any income, I state that this will not be beneficial for such people. So, I request that this Government should enhance the pecuniary limit upto Rs. 25,000 at least.

Then, I come to Clause 7—scaling down. The Clause mentions about Act IV of 1938 and then Act 38 of 1972 alone. What will happen to the scaling down that has been already done under Act 40 of 1978. I request that a saving provision must also be made, so far as the Decrees are concerned which is covered under Clause 16

1979 ஏப்ரல் 28]

[Thiru R. Marghabandu]

of this Bill, where you have not made it very clear that Clause 16 will be made applicable even to the decrees that have been passed under Act 40 of 1978.

Next, I would like to refer to Clause 18—stay of execution proceedings. It has been stated under Clause 16 that scaling down application has to be filed within six months from the date of promulgation of the Act. But what will be the plight of the persons who are ignorant of the provisions of this law and who have not filed any scaling down application within 6 months' time. What will happen to them? You have given retrospective effect to this Act which dates back from 1st July 1978. But even by this time several persons have not applied for the scaling down and their Decrees stand still. So, whether this Legislation would be made applicable to them, is not clear. Regarding the limitation point, one thing I would like to state is this. There are promissory notes which are less than Rs. 500 and in those cases, it will give an impression that because of this legislation, if any suit were to be instituted, that suit will not be maintainable. But by that time, within 6 months' time, if the limitation period has been expired, whether this 6 months' period will be excluded from the purview of this legislation? These things will have to be made clear.

With these observations, I conclude my speech.

திரு. ரா. கிருஷ்ணன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த 20, 21 ஆம் மசோதாக்களை மார்க்கெட்டில் கையாடலில் சார்பாக வன்மையாகக் கண்டிக்கிறோம், எதிர்க்கின்றோம். பொதுவாக நான் சொல்ல விரும்புவதெல்லாம் எப்போதும் ஒரு சட்டத்தை முன்மொழியும்போது அதனுடைய ஸ்டேட்மென்ட் ஆப் ஆப்ஜெக்ட்ஸை விளக்கமாகக் கொடுப்பார்கள். இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற விளக்கம், அது மூடி மறைக்கப்பட்டதாக இருக்கிறது. உண்மையைச் சொல்வதற்குத் தயக்கமாக இருக்கிறது, இந்த அரசு தயாராக இல்லை என்ற குற்றச் சாட்டைக் கூற விரும்புகிறேன். பொதுவாக இப்படிப்பட்ட ஆக்ட் 40/1978 என்பது பொருளாதாரத்தில் நலிவுற்றவர்களுக்கு கொடுப்பதற்காக உள்ள சட்டம். கடந்த ஆண்டில் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிற போது, மிகச் சிறப்பாக ஆளுங்கட்சித் தரப்பில் இருந்து கூட வாழ்த்துப் பாடினார்கள். குறைந்த வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தில் நிவாரணம் கொடுக்கக்கூடிய முறையில் ரூ. 500 கடன் பெற்றிருந்தால், அல்லது அதற்குக் குறைவாகப் பெற்றிருந்தால் கடன் நிவாரண முறையிலும், ரூ. 500-லிருந்து ரூ. 5,000 வரை கடன் பெற்றிருந்தால், வட்டியிலும், அந்த அசலில் பாதியைச் செலுத்துவதற்குரிய முறையில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ரூ. 5,000-க்கு மேல் கடன் பெற்றிருந்தால் இன்னொரு முறையில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

(திரு. ரா. கிருஷ்ணன்)

[1979 ஏப்ரல் 28]

(முற்பகல் 11-20)

ஆகவே இதில் ஓரளவுக்கு நிவாரணம் கிடைக்கக்கூடிய முறை இருந்தாலும் கூட, ஏதோ ஒரு காரணத்திற்காக தலைகீழாக—கடந்த ஆண்டு சொன்ன கொள்கை ஒன்று, இப்போது சொல்லுகின்ற கொள்கை ஒன்று என்ற அளவில் நேர் மாறாக இந்தச் சட்டம் கொண்டு வந்திருப்பது வேதனைக்குரியதாக இருக்கிறது. இதன் மூலமாக இந்த நாட்டு மக்கள் எதிர்பார்த்த எந்தப் பலனும் கிடைக்கவில்லை. மாறாக ஏமாற்றம்தான் இருக்கிறது. இங்கு 'ரிஸன்ஸ்' என்பதில் சொல்லப்பட்டிருப்பது . . .

'... sources of credit who have been discharging usurious rates of interest and indulging in other malpractices was given to the weaker sections of the rural community who are connected with agricultural production. Accordingly, the debts due to such pawn-brokers, money lenders and other non-institutional sources of credit incurred by the said weaker sections before the date of commencement of that Act were deemed to have been wholly discharged. During the actual working of the Act, however, it has been found necessary that certain changes should be effected in the Act . . .'

என்று மொட்டையாக கூறப்பட்டிருக்கிறது. முறையான காரணத்தை சொல்ல வில்லை. பொதுவாக 21-வது மசோதாவை எடுத்துக்கொண்டால் என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள். . .

'During the actual implementation of the Act certain difficulties have been noticed necessitating the re-examination of the provisions of the Act by the Government. The Government on such re-examination have decided that permanent debt relief shall be only by way of scaling down of debts'

என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 'ஸ்கேலிங் டவுன்' செய்தால் தான் நிவாரணம் கிடைக்க முடியும் என்ற நிலை வந்திருக்கிறது. முன்பு என்ன சொல்லப் பட்டிருந்தது, 500 ரூபாய்க்கு குறைவாக இருந்தால் திரும்ப செலுத்தவேண்டிய தில்லை என்று இருந்தது. இப்போது, கொண்டு வந்திருப்பது, பொருளா தராததால் நலிவுற்றிருக்கும் எந்த மக்களுக்கும் எந்த நன்மையும் கிடைக்கவில்லை. அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு நிவாரணம் இல்லையா? ஸ்கேலிங் டௌன் செய்தால்தான் இந்த நிவாரணம் பொருந்தும் என்று வருகிறது. 20-ல் 'கிராஸ் இன்கம்' என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. என்ன கூறப்பட்டிருக்கிறது என்றால், செக்ஷன் 3 (சி)-ல் . . .

'annual household income' means the aggregate of the gross annual income from all sources of all the members of a family.....'

சென்ற ஆண்டில் இது இல்லை. இப்போது புதிதாக குழைந்திருக்கிறது. ஏற்கனவே தாசில்தாரர்களுக்கு இருந்த அதிகாரங்களை பறித்து கோட்ட

1979 ஏப்ரல் 28]

[திரு. சா. கிருஷ்ணன்]

உளர்ச்சி அதிகாரிகளுக்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் இன்னும் அதிகமான நிர்வாகச் சிக்கல்களைதான் உருவாக்கும். ஏற்கனவே கடன் கொடுத்தவர்களுக்கு விசேஷ சலுகை கொடுக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற முறையில், உங்களுடைய நண்பர்கள் கூட உங்களை துற்ற வேண்டிய நிலைக்கு ஆளாகியிருப்பதற்கு மிகவும் வேதனைப்படுகிறேன். இப்போது ஆக்ட் 40/1978 என்பதில் செக்ஷன் 7-என்று இருந்தது. முன்னால் 500-க்கு குறைவான தொகை கடன் இருந்தால் 200-க்கு குறைவான வருமானம் உடையவர்களுக்கு மூன்று விதமான நிவாரணங்கள் வழங்கப்பட்டிருந்தன. இப்போது 21-ல் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, செக்ஷன் 8-ல் என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது?

Where any debtor has paid to any creditor one and a half times the amount of the principal whether by way of principal or interest or both, such debt including principal, shall be deemed to be wholly discharged.

ஆக ஒன்றரை மடங்கு செலுத்த வேண்டும் என்றிருக்கிறது. நான் 100 ரூபாய் கடன் வாங்கியிருக்கிறேன் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். அப்படியேன்றால் 150 ரூபாய் செலுத்த வேண்டும். வட்டி என்ற முறையில் எடுத்துக்கொண்டால் 12 சதவிகிதம் என்றிருந்தாலும் கூட 4 ஆண்டுகளில் 48 ரூபாய் தான், 9 சதவிகிதம் என்று இருந்தாலும் 36 ரூபாய்தான். ஆனால் இப்போது 50 ரூபாய் செலுத்த வேண்டும். இது உண்மையிலேயே மிகவும் பாதிப்புக்கு உரியது. ஏற்கனவே ஒன்றரை மடங்கு செலுத்துவதோடு, பாக்கியிருந்தால் அதையும் செலுத்த வேண்டும். ஏற்கனவே அதிகமாக வசூல் செய்திருந்தால், அதை செலுத்த வேண்டாம் என்கின்ற நிலைமை முன்னால் இருந்தது. ஆகவே இப்போது வட்டிக்காரர்களுக்கு குறிப்பாக சட்டிக்காரர்களுக்கு, மார்வாரிகளுக்கு, கிராமங்களில் வட்டிக்கு பணம் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கின்ற மிராகடார்கள் இவர்களுக்கு சலுகை செய்ய வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு தான் இந்தத் திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. பொருளாதாரத்தில் நலிவுற்றிருக்கும் ஏழை மக்களுக்கு இது துரோகம் செய்ததாகும் என்பதையும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை)

ஆகவே, இப்படிப்பட்ட சட்டத்தை ஏற்கனவே நான் முன்பு சொன்னபடி செக்ஷன் 15-லே ஏகப்பட்ட சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. நீங்கள் ஈழல் போடலாம். அதேபோல கோர்ட்-பீசைப் பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே, ஏற்கனவே அதிகமான தொகைக்கு கோர்ட் பீஸ் போட்டிருந்தால், அதை ரீ-பண்டு செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படுமா? ஆகவே, பல்வேறு சிக்கல்கள் நிறைந்த இந்தச் சட்டத்தை நான் கடுமையாகக் கண்டிக்கிறேன். இதைக் கொண்டு வருவது சரியல்ல என்று சொல்லி நான் முடிக்கிறேன்.

[1979 ஏப்ரல் 28]

* திரு. கா. அப்புனு கவுண்டர் : சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கடன் நிவாரண சட்டத்தின்மீது என்னுடைய கருத்துக் களைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். முக்கியமாக, சில அம்சங்கள் வரவேற்கத்தக்கதாக இருந்தாலும், நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடிய செக்ஷன் 16

‘amendment of certain decrees’ பற்றியது.

நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இதிலே ஆக்ட் 40/1978 சட்டம் நிறைவேறும் முன்பு எந்த டிகிரி ஏற்பட்டிருந்தாலும், அதிலே அனுகூலங்கள் கிடைக்க வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. கடன்பட்டவர்களோ அல்லது டிகிரி பெற்றவர்களோ 6 மாத காலத்திற்குள் திருத்தி மனுப் போட்டு பலன் அடையலாம் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. கட்டாயம் ஆறு மாத காலத்திற்குள் அப்படிச் செய்யப்படாவிட்டால், முடிவு என்ன என்பது விளக்கப்படவில்லை. கடன்பட்டவர்கள் கடனைக் கொடுக்க வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. கடன்பட்டவர்கள் யார்? ஏழை எளிய மக்கள்; சட்ட துணுக்கம் தெரியாதவர்கள். இந்த ஏழை எளிய மக்களுக்கு நிரந்தரமாக உதவி செய்ய வேண்டுமானால், இந்தச் சட்டத்தை அமுலுக்கு கொண்டு வந்த காலத்திலிருந்து, இதற்கு முன்பு ஏற்பட்ட டிகிரிகளுக்கு அதற்கு மு்கு கால வரையறைக்குள், லிமிடேஷனுக்குள் திருத்த மனு போட்டால், இந்தச் சட்டம் பொருந்தும். பலனை கடன்பட்டவர் அடைய முடியும். இதைச் சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எந்த முறையில் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டும் என்பதற்கு செக்ஷன் 16 இருக்கிறது. இதன்படி உண்மையிலேயே நிவாரணம் கொடுக்கப்படவில்லை. ஏனென்று சொன்னால், டிகிரி ஏற்பட்டால் அதை வருலிப்பதற்கு 12 ஆண்டு காலம் என்று சட்டம் உள்ளது. அப்படி இருக்கும்போது கடன் கொடுத்தவர் ஆறு மாத காலம் கடந்துதான் வசூல் செய்வார். அந்த அடிப்படையில் இந்த சட்டம் 6 மாதம் என்பது பொருந்தாது. இந்தச் சட்டம் பாஸ் ஆனால், ஏழை எளிய மக்களுக்கு உதவியாக இருக்காது என்பதை தெரிவித்துக் கொண்டு, இதை விளக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடிக்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இதிலே இரண்டு மசோதாக்கள் விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. முன்னரே இது சம்பந்தமாக நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டத்தை மாற்றி இப்போது புதிய அமென்ட்மென்ட் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே பில் நெம்பர் 20-ஐ எடுத்துக் கொண்டால் 200 ரூபாய் மாத வருமானம் உள்ளவர்கள் பான் புரோக்கர்களுக்கு நகைகளுக்காக பணம் திருப்பிக் கொடுக்க

1979 ஏப்ரல் 28]

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

வேண்டியதில்லை என்று பிரசிடென்ட் ஆட்சிக் காலத்திலே போடப்பட்ட சட்டம் இந்த 200 ரூபாய் என்பதை, ஒரு குடும்பத்தினுடைய கிராஸ் இன்கம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

‘annual household income’ means the aggregate of the gross annual income from all sources of all the members of a family.’

இந்த கிராஸ் இன்கம் என்பதிலே சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. நான் ஒரு விவசாயி என்று வைத்துக்கொள்வோம். நான் ஒரு ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கிறேன். அதிலே விளைகின்றது பூராவும் கிராஸ் இன்கம் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதற்கான செலவைக் கணக்கிடுவதில்லை. 10 ஆட்டை நேஸ் விளைகின்றது என்று சொன்னால், அதை விற்றால் 500 ரூபாய் வந்தால், அதை கிராஸ் இன்கம் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதற்கான கடன் வாங்கி 250 செலவு செய்திருந்தால், அதை கணக்கில் எடுத்துக்கொள்வதில்லை. கூட்டுறவு சொசைடியிலே கடன் வாங்கியிருக்கலாம். சாகுபடி செய்யப்பட்டதிலே 500 ரூபாய் வருமானம் வந்தது, அதற்காக 250 ரூபாய் செலவு செய்யப் பட்டது, அதைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்வதில்லை என்றால், கடனை சொசைடியிலே திருப்பிக் கட்ட முடியாது, வாங்க முடியாது.

(முற்பகல் 11.30)

நேப் இன்கம்மைத்தான் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். கிராஸ் இன்கம்மை கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது. முன்னால் கொடுத்த சலுகையை எதற்காக இப்படி குறைக்க வேண்டும்? முன்பு கொடுத்த சலுகையே போதாது, மேலும் நிவாரணம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லும் போது பெரும் பகுதியினருக்குச் சலுகை கிடைக்காமல் செய்வது தவறானது. ஆகவே, இந்த மசோதாவைக் கைவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தது, எஸ்.ஏ. பில் 21, முன்பு 500 ரூபாய் வரை கடன் வாங்கியிருந்தால் அதை ரத்து செய்யலாம் என்று சட்டம் இருந்தது. இப்போது அதைத் திருப்பிக் கட்ட வேண்டுமென்ற முறையில் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. கடனில் அகப்பட்டுக் கொண்டிருப்பவனுக்கு எவ்வளவு தூரம் விமோசனம் கொடுத்து காப்பாற்ற வேண்டுமோ அதைச் செய்ய வேண்டும். இப்போது ஸ்கேலிங் டவுன் என்ற முறையில் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். கடன் வாங்கியவன் சொன்னானா? அல்லது கடன் கொடுத்தவன் சொன்னானா? கடன் வாங்கியவனை காப்பாற்றத்தான் சட்டம். மனிதனெண்டர்ஸ் வந்து சொன்னதன் பேரில் சட்டத்தை மாற்றினால் எப்படி அது உருப்படியாக இருக்கும். ஸ்கேலிங் டவுன் செய்ய என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை. இந்த இரண்டு சட்டமுமே சரியல்ல. மறுபரிசீலனை செய்ய

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1979 ஏப்ரல் 28]

வேண்டும். நோக்கமே காப்பாற்றப்பட முடியாத வகையில் இந்த இரண்டு சட்ட முன்வடிவுகளும் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றை எதிர்க்கிறேன் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

* THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY: Mr. Deputy Speaker, Sir, a few hon. Members who have participated in this debate have contributed to this debate from their own standpoint.

The hon. Member Thiru Sivasami pleaded for raising this amount of debtors from Rs. 2,400 to practically Rs. 6,000. I think even during the Adviser's regime, during the Presidential Rule, the annual income was Rs. 2,400 for the rural artisans, the agricultural landless labourer and another category of workers and this Government has not been able to see its way to raise it.

So far as the scaling down is concerned, there have been a number of Writ Petitions pending now in the High Court. It may be recalled the during the days of Rajaji, following the doctrine of *dampudat rule*, if a debtor has paid twice the amount, whether it be for interest, whether it be the principal or whether principal and interest, the whole debt is deemed to be wiped out. In the same fashion now, instead of wiping out straightway, as it was made in the earlier sections, namely, section 7, we have now substituted section 8, where the Government had made a provision, scaling down the debt. If a debtor has paid 1-1/2 times the principal amount or interest due, whatever it is, a total of 1-1/2 times principal amount or interest due, to the debt is deemed to be wiped out. In fact we faced this difficulty when many of the writs went to the High Court in regard to Tamil Nadu Act 40 of 1978 and the write petitioners contended that the total wiping out is expropriatory and therefore, we felt—the Government felt—difficulty. Even in regard to the earlier criticism made by the hon. Member Thiru Marimuthu about the gross income, there have been nearly 800 and odd Writs which have paralysed the working of this Act and therefore the Judges were keen in asking us, 'How do you expect the creditor to sit and work out the net or gross amount?' What are the expenses to be deducted and worked out? These are all insurmountable difficulties one has to face. Therefore, the best method of arriving at some basis was the gross income. It was because of that this Government decided on the gross income as the basis. Therefore, necessary amendments have been brought out.

1979 ஏப்ரல் 28]

(Thiru K. Narayanaswamy)

The other hon. friend Thiru Appunu Gounder mentioned about section 16. May I say this much? Even in the original Act of 40 of 1978 itself it is there. It has been there. We have not altered anything. All that we have altered in the present Act is that after repealing the old Act of 40 of 1978, we are only bringing in Article 46 in the light of Article 31 (c) of the Constitution of India and substituted Clause 8 for Clause 7. Even we have provided a new clause 17 providing for determination of the debt due. Also we have repealed the existing Act 40 of 1978 by Clause 31. Then we made a saving clause, namely, to protect the pending proceedings by clause 32 and if there were any doubts, for removal of doubts also, we have made a provision in clause 33 of the new Bill. Clause 34 provides for exclusion of time for limitations. Therefore that clause might be utilised for meeting difficulties expressed by the hon. Member, Thiru Appunu Gounder.

There were some criticisms of the Preamble. In the Preamble we have made it clear that debts due to the Co-operative Societies and other institutional sources may be protected. That is the reason why in the Bill of 20 preamble has been rather made into a lengthy one so that the object of the legislation may be rendered more clear.

Mr. Deputy Speaker, Sir, I have done.

திரு. என். சங்கரய்யா : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் கூறும்பொழுது ஹைகோர்டிலே ரிட் பெட்டிஷன்கள் வந்து, அவர்கள் எக்ஸ்புரோப்ரிடேட் என்கின்ற தன்மையிலே சொத்தை பறிமுதல் செய்கின்ற தன்மை உடைய சட்டம் என்பதால் அதைத் திருத்த வேண்டுமென்று கேட்டதாகவும் அதற்காக இப்படிக் கொண்டு வருவதாகவும் சொன்னார்கள். இப்போது எந்த முற்போக்குச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தாலும் அதிலே பறிமுதல் தன்மை இருக்கிறது என்றுதான் வேஸ்ட்ட் இன்டர்ஸ்டீல் சோல்கிறார்கள், அதற்காகதான் கான்ஸ்டிடியூஷனல் புரட்டக்ஷன் கொண்டுவரப்பட்டு இருக்கிறது. அரசாங்கம் அந்த கான்ஸ்டிடியூஷனல் புரட்டக்ஷன் எப்படிக் கொடுக்க முடியும் என்று பார்த்து அதைக் கொண்டுவர வேண்டுமே தவிர அதற்கு மாறாக, 1978 ஆம் ஆண்டுச் சட்டத்திலே இன்கம் என்றுதான் போட்டார்கள். அதனால் 2,400 வருமானம் வந்தாலும் அவர்களுக்கு அந்தச் சலுகை கிடைத்தது. ஆனால் இப்போது அதை மாற்றி கிராஸ் இன்கம் என்று வைத்திருப்பதால் 1,000 ஏப்ரல் நேட் இன்கம் வந்தாலும் அவர்களுக்கும் கிராஸ் இன்கம் என்று அதைப் போட்டு அவர்களுக்கும் பயன் இல்லாத முறை ஏற்பட்டுவிட்டது. ஏற்கெனவே இருந்த சட்டத்திலே பயன் பெற்றவர்களுக்கு இப்போது

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1979 ஏப்ரல் 28]

பயன்பெறாத நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டது. இன்னொன்று ஆர்.டி.ஓ. சம்மதம் பெற்றுதான் தாசில்தார்கள் சர்ச் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால் ஏற்கெனவேயே சுறுசுறுப்பு இல்லை, இப்போது அந்த சுறுசுறுப்பு மேலும் முடம் ஆக்கப்படுகிற நிலைமைதான் இருக்கிறது. அதிேது 21வது சட்டத்திலே 40வது பிரிவிலே திருத்தம் செய்திருக்கிறார்கள். இந்த அரசாங்கம் முற்போக்குக் கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்கிறார்கள் என்று அறிவிக்கப்படுகிறது. ஆனால் 500 ரூபாய் கடன் பெற்றவர்களுடைய கடன்களை ரத்து செய்திருக்கிறார்கள், சென்ற ஆண்டிலே ஆனால் இந்த ஆண்டிலே என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை அப்படி ரத்து செய்த கடனை திருப்பிக் கட்டவேண்டுமென்ற முறையிலே 500 ரூபாய்க்கு ஒன்றரை மடங்கு என்ற முறையிலே 750 ரூபாய் கட்டவேண்டுமென்று சொல்வது எந்த வகையிலே நியாயம் என்று தெரியவில்லை. ஆகவே மனிதன்வட்டர்களைக் காப்பாற்றக்கூடிய முறையிலேதான் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறீர்கள். பாதிக்கப்பட்டவர்களைக் காப்பாற்றக்கூடிய முறையிலே திருத்தங்களைக் கொண்டு வருவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணன் : ஒன்றைக் கேட்க விரும்புகிறேன். ஒன்றரை மடங்கு என்றால் 750 ரூபாய் செலுத்த வேண்டும், 3 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஒருவர் 500 கடன் பெற்றிருப்பதாக வைத்துக்கொள்ளுங்கள்.

(முற்பகல் 11-40)

அதன் வட்டி மூன்றாண்டுகளுக்கு என்னவாகும்? சுமார் 150 ரூபாய்க்குத் தான் வரும். ஆனால் 250 ரூபாய் அதிகமாகச் செலுத்த வேண்டியிருக்கிறதே, அது எப்படி? அதனால் யாருக்கு இலாபம்? ஏன் கணக்கை இம்மாதிரி போட்டிருக்கிறார்கள் என்று புரியவில்லை.

The Hon. Thiru K. NARAYANASWAMY : It is a lesson in Mathematics. I will workout at the rate of 12 per cent.

திரு. ரா. கிருஷ்ணன் : 100 ரூபாய் வாங்கினேன் என்றால், இப்பொழுது 150 ரூபாய் செலுத்த வேண்டுமென்றால், 12 சதவீதம் என்றாலும் 3 இன்டு 12 ஆக 36 ரூபாய்தான் வட்டி. . . .

The Hon. Thiru K. NARAYANASWAMY : If you have borrowed Rs. 100 at the rate of 12 per cent, it works out only to 136 (12X3=36). If you pay the whole thing you need not pay 1-1/2 times. If it is more than that and if you pay within one year you need not pay 50 per cent extra. The Hon. Member Sankariah was pleased to ask me about the scaling down as against the decision taken by this Government earlier. Suppose there is a borrower who borrows Rs. 2,000 from some Bank and then lends it out at the rate

1979 ஏப்ரல் 28]

(Thiru K. Narayanaswamy)

of Rs. 500 for about 40 persons, under the old Act the entire thing gets wiped out. He cannot recover anything. Hence the man who has borrowed and lent Rs. 20,000 goes to rack and ruin. In order to ensure what is called the equity this Government has gone back on that and has reverted to the scaling down theory.

திரு. என். சங்கரய்யா : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு சட்ட மந்திரி அவர்கள் சொன்னதுதான் அரசாங்கத்தின் கொள்கை என்றால் அதைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்கிறோம். பேங்கில் 20,000 ரூபாய் கடன் வாங்கி, 500 ரூபாய், 500 ரூபாய் என்று வட்டிக்கு விட்டால், அவர்களுடைய நலன்களைப் பாதுகாப்பதிலே அவ்வளவு அக்கறை இருக்கிறது என்றால் நாங்கள் சந்தோஷப்படுகிறோம்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவரவர்களே, ஏழைகளின் கடன்களை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று எமெர்ஜென்சி காலத்திலேயும் இரண்டு மூன்று சட்டங்களைக் கொண்டு வந்தார்கள். நாமும் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அதை மாற்றி 500 ரூபாய் வாங்கியவர்கள் கட்டித்தான் ஆக வேண்டுமென்று சொன்னால், ஏழை எளியவர்களின் பக்கம் இருப்பவர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்பவர்கள், ஏன் இருந்த சட்டத்திலே இப்படி மாற்ற வேண்டும்? பேங்கிலே வாங்கிக் கடன் கொடுத்தவர்களைப் பாதுகாக்கும் நிலைமை என்றால் அது எப்படி ஏழை எளியவர்களுக்கு ஆதரவு அளிப்பதாகச் சொல்லப்பட முடியும்? ஏழை மக்களுக்கு அது மிகப் பெரிய பாதகமாக முடியுமே. எனவே சங்கரய்யா அவர்கள் சொன்னதைப்போல இப்பொழுதாவது கொண்டுவரும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவரவர்களே . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : எல்லோரும் பேசியிட்டார்கள். நீங்கள் சுருக்கமாகப் பேசி முடியுங்கள்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : டைம் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : டைம் இருக்கிறது என்றால் செகண்ட் ரவுண்டா?

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : மாண்புமிகு சட்டமன்றத் துணைத் தலைவரவர்களே, இங்கே கூறிய பதிலைக் கேட்கின்றபொழுது விந்தையாக இருக்கிறது. ஏதோ இதைக் கடன் கொடுத்து வாங்கும் தொழிலை நடத்துபவர்களுக்காக இந்தச் சட்டம் கொண்டு வந்ததாகத் தெரிகிறது. கடன் கொடுத்து வாங்கும் தொழிலை நடத்துபவர்கள் நிச்சயமாக ஏழைகளாக இருக்கமாட்டார்கள். வங்கியிலிருந்து 20,000 ரூபாய் கடன் வாங்க வேண்டுமென்றால் வசதி

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1979 ஏப்ரல் 28]

புடைத்தவர்களுக்குத்தான் வங்கியிலிருந்து 20,000 ரூபாய் கிடைக்கும். அந்த நபர் சிறு ஏழைகளுக்கு 500 ரூபாய் வீதம் கொடுத்து, அதனால் நஷ்டம் ஏற்பட்டாலும்கூட, இந்த அரசோ, நாடோ கவலைப்பட வேண்டிய அவசியமில்லை. ஆனால் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதால் சாதாரண ஏழைகள் 500 ரூபாய் வாங்கி அதைச் செலுத்த முடியாமல் இருப்பவர்களுக்கு என்ன பாதுகாப்பு இருக்கிறது? இந்தச் சட்டத்தில் மட்டுமல்ல, சமதர்மத்தைத் தாசாளமாக அள்ளி அள்ளித் தெளித்துப் பேசுகின்ற அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு இந்தக் கொள்கையை ஏன் மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும்? ஏழைகளின் மீது சாதாரணமாக அனுதாபத்தோடு பேசும் இந்த அரசு ஏன் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் இந்தக் கொள்கையை மாற்றிக்கொள்ளக் கூடிய சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டது என்பதைச் சட்ட அமைச்சரவர்கள் விளக்குவார்களா?

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY : Government have taken the interest of all concerned including the affected parties, who borrow and lend out even to the weaker section. It is only by reason of that and by reason of what may be called certain difficulties encountered by the Government in Courts, in the High Court this Legislation has been brought into effect.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“தமிழ்நாடு 1979 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரண (திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 20/1979) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெற வேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்றன, சட்ட முன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பெற்றன.

பிரிவுகள் 2 முதல் 6 வரை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுத்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY : Sir, I move that the Tamil Nadu Debt Relief (Amendment) Bill, 1979 (L.A. Bill No. 20 of 1979) be passed.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு நிறைவேற்றப்பெற்றது.